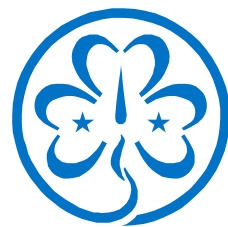

Jednička hlásí!

Časopis 1.oddílu Junáka v Hradci Králové

číslo: 7 březen 2010

ročník VIII.

Nazdar sestry a bratři, vážení rodiče,

před námi je první jarní měsíc a za námi pomalu zima. Jak už jsem zmiňoval v minulém čísle, tak máme za sebou i první zimní tábor. Podle ohlasů, které mi přišly se dá říci, že tábor se všem líbil a všichni jsme si pět dní tábora užili. Velkou zásluhu na tom má počasí a rekordní sněhová nadílka, která nám umožnila spoustu báječných her a dobrodružství. Ale i tento měsíc připravujeme další novinku. O co konkrétně půjde se dozvíte v tradiční rubrice. Takže to na úvod stačí a pustíme se do pravidelných rubrik. Hezké čtení.

Co se událo v únoru

30.1. - 3.2. Zimní tábor v Jilemnici

(Pokračování z minulého čísla) Neděle 31.1.

Ráno nás opět přivítalo sluníčko a my jsme vyběhli z klubovny, abychom zahájili další den našeho tábora. Vydali jsme se kousek za klubovnu, kde za posledními domky zahájili den oddílovým pokřikem. Na nástupu jsme se také dozvěděli program celého dne a tak se někdo mohl těšit na sáňkování, někdo na lyže a nejstarší na běžky. Po vydatné snídani, ke které byly vynikající buchty od maminek vypukly přípravy na dopolední program. Peppek s Cyrilem organizovali tým sáňkařů, Siggí hledal lyže a kombinézy lyžařů a Zuzka organizovala běžeckou část. Po náročných přípravách se konečně každý vydal za svým dopoledním programem. Pepkova družina vyrazila po lní cestou neznámo kam. Zuzka naložila běžce do auta, Špalka do kufru. Siggí udělal ze svého auta malý autobus a naložil lyžaře a společně s paní Johankovou vyrazil na sjezdovku kousek od Jilemnice. Sjezdovka Kozinec byla úplně ideální pro první rozježdění. Koupili jsme permanentku na dvě hodiny, nazuli lyže a šli na vlek. Když jsme postupně vyjeli nahoru, následovala malá instruktáž o bezpečnosti. Každý musel předvést jak je dobrý lyžař. Sítem kontroly prošli všichni. Jen Vodník měl s lyžemi trochu problém a moc se mu líbilo v hlubokém sněhu. Vždy když se rozjel, tak hned zamířil mimo sjezdovku a plácnul sebou do hlubokého sněhu. Ale už po druhé třetí jízdě přišel na to, jak nejezdít jenom mimo sjezdovku, ale jezdit obloučky po sjezdovce. Dvě hodiny pomalu uběhly a my se chystali zpět. V klubovně na nás čekala rozmáchaná patra ze sáňkování. Podle jejich vyprávění si to všichni moc užili a úplně se zmáchali. K obědu jsme si dali polévku a chvíli odpočinuli při hře různých deskových her. Po odpočinku pokračovala další částí naše hra. Společně s oběma chlapci z našeho příběhu jsme se vydali se zásobami potravin k indiánskému kmeni. Naše zásoby představovaly saně naložené velkým kanystrem a lopatou. Cestou jsme museli neustále připevňovat náklad, stále padal ze saní. Asi po půlhodině cesty jsme došli k peřejím, které jsme museli překonat. Pro nás to znamenalo, že každý rádce družiny musí převezt svoji družinu na saních. Bylo to docela

náročné, protože bylo třeba držet náklad a zároveň se sám udržet na saních. Peřeje jsme nakonec zvládli. Na závěr jsme zkoušeli i nějaké peřeje sjet. Zde se nejvíce osvědčil nafukovací kruh Sáry. Jízda na něm byla pořádným adrenalinem. Unaveni a zmáchaní jsme se vydali na zpáteční cestu. Do klubovny jsme dorazili až za tmy. Přestrojili jsme se a začali připravovat večeri. Po večeri jsme se všichni sešli ve velké klubovně, kde jsme zpívali písničky a hráli různé hry.

Pondělí 1.2.

Po tradičních ranních činnostech jako bylo čištění zubů, úklid, snídání jsme měli za úkol nalézt srub zrzavého muže. Srub představovala malá kaplička na druhé straně Jilemnice. Každá z družin vyrazila s mapou hledat kapličku. U ní musela nalézt schránku s dopisem od Zrzavého muže a zařídít se podle instrukcí. Cesta ke srubu nebyla prý vůbec jednoduchá. Družinám trvalo dlouhou dobu, než našly správnou cestu a také schránku s úkoly. Protože však bylo všude spousta sněhu, nejjednodušším řešením, jak zjistit potřebné informace bylo využití místních informací na náměstí. Po splnění všech úkolů jsme se všichni vyfotili u velkého Krakonoše, který vévodí jilemnickému náměstí. Dopoledne se pomalu chýlilo ke konci a tak byl čas se vydat na oběd. Byly vynikající kovbojské fazole. Odpoledne se nejstarší vydali na sjezdovku do Vítkovic a mladší čekala náročná výprava za lovem tuleňů. Starší si tak ve Vítkovicích vyzkoušeli jízdu na Prezidentském expresu a větší sjezdovky a mladším se podařilo ulovit jednoho tuleně kousek od klubovny. Na večer si připravila každá družina program pro ostatní. To proto, že se některým moc nezamlouval program připravovaný Zuzkou. Tak měla každá z družin příležitost připravit to, o čem si mysleli, že se bude ostatním líbit.

Úterý 2.2.

Pro nejstarší začal tento den opravdu brzy. Zuzka je požádala o pomoc s přípravou nějaké hry a zatím jim připravila překvapivou akci. Zavázala všem oči a odvezla je daleko od klubovny. Kluci měli za úkol se dopravit zpět do klubovny na běžkách. Ale asi měli štěstí, protože jim zastavil nějaký dobrák a dovezl je zpět do Jilemnice. A tak když se mladší chystali na stopování raněného soba kluci se znechuceně vraceli. Za to ty mladší čekalo stopování raněného soba. Od domorodců se dozvěděli, že krvavé stopy začínají u brány do zámku. A tak se postupně jedna družina za druhou vydávala po stopách raněného zvířete. Stopy nás zavedly až ke křížku za Jilemnici. Tam bylo vidět, že zvíře asi ještě chvíli bojovalo, protože místo bylo značně zvalené a plné červených stop. Po sobovi zbyly pouze kosti. A tak každý stopař obdržel jako trofej kost ze soba, kterou mohl sníst. Kačer si kost dokonce i pěkně nazdobil. Cesta po sněhových pláních měla za následek, že většina z lovců začala trpět sněžnou slepotou. Naštěstí byl v každé družině jeden, koho slepota nepostihla a tak mohl pomáhat ostatním s návratem do klubovny. Po obědě a malém

odpočinku jsme se začali chystat na lyže a sáňkování. Tentokrát jsme vyrazili všichni společně na sjezdovku na Kozinci. Využili jsme všechna auta a tak jsme za chvíli mohli všichni lyžovat nebo sáňkovat. Opět se nejlépe osvědčil nafukovací kruh. Na sjezdovce dobře jezdily i pekáče a další dopravní prostředky. Protože nám na sjezdovku svítilo pěkně sluníčko, užívali jsme si sněhových radovánek naplno. Se západem slunce jsme se začali pomalu vracet na klubovnu a chystat slavnostní večeři. Protože jako se chlapci se šťastně vrátili do svých domovů, tak i my jsme úspěšně prošli všemi útrapami cesty a mohli jsme tedy slavit zdar našich expedic. Okolo sedmé hodiny jsme se sešli k slavnostní večeři. Každý si oblékl svůj kroj a zasedl k slavnostně prostřenému stolu, kterou připravil Holub. Slavnostní večeři zahájil Siggí krátkým shrnutím celého příběhu. Pak se servíroval přípitek a první chod. Tím byly malé koláčky od mamky Štěpána. Po slavnostním přípitku a předkrmu se začal servírovat hlavní chod. Kuřecí nudličky s arašidy a zeleninou a rýže. Jak zdatní čišníci se ukázali Sova, Pepek a Zuzka. Jídlo to bylo vynikající, ale stejně se opět našli nespokojenci jako třeba Melmen, kteří se ošklibali na oříšky. Po vynikající večeři byl ještě čas na zákusek a růžové víno (ovocný čaj). Unavení jídlem jsme nemohli ani odejít a tak jsme pokračovali chvíli ve společenské konverzaci. Komu už večeře slehla tak se vydal do umývárny připravovat na večerní program. Díky Cyrilovi jsme mohli uspořádat večerní kino. Nejprve jsme si prohlédli fotky z právě proběhlých dní a nakonec jsme se v rámci biografu podívali na druhý díl Madagaskaru.

Středa 3.2.

Do rána nám napadlo opět asi dvacet centimetrů sněhu. A tak jsme využili nové sněhové pokrývky ke stavbě různých staveb. Podařilo se nám sestavit živou Jedničku, opalovat se na pláži a také uspořádat pořádnou bitvu. Naposledy jsme se tedy promáchali a vyvětrání jsme se začali chystat na balení a úklid klubovny. Během balení každý hledal svoje věci, které během pobytu nepotřeboval, ale byly na jeho seznamu. Úklid i balení probíhalo bez problémů a tak jsme měli za chvíli zabaleno a uklizenou klubovnu. Naložili jsme všechny naše lyže, pekáče a batohy do auta chystali se k odchodu. Udělali jsme poslední fotku před klubovnou a pak už na vlak. Po necelých dvou hodinách jsme dojeli na nádraží v Hradci. Tam už na nás čekali rodiče. Na parkovišti u Koruny jsme si rozdali všechny věci a rozešli se domů vyprávět ty spousty zážitků našim rodičům.

22.2. Schůzka v tělocvičně - Návštěva cirkusu

Tak po roce jsme se opět vydali na schůzku v tělocvičně v Malšově Lhotě. Sraz byl u Čechů a před tělocvičnou. Na srazu u Čechů to vypadalo pomalu na zrušení akce. Na srazu byl pouze Vodník a Sára. Pak ještě dorazila Anežka a Plšík. Naštěstí před tělocvičnou čekali další a tak jsme mohli zahájit naší schůzku. Nejprve jsme se trochu zahřáli při želví honičce. Ta má svoje jméno podle záchranného postavení, které připomíná želvu. Když toto polohu zaujme nějaký hráč tak nesmí dostat babu. Po zahřátí jsme se protáhli jako artisté. Pěkně každý sval, aby se nám při dalších vystoupeních něco nestalo. Dalším číslem v programu byla drezúra psů. Ne, že by tělocvičnu zaplnili psi, ale my jsme hráli psí fotbal. Každý se postavil na čtyři a měl za úkol dopravit míč do brány soupeře. Míče se však

mohl dotknout jakoukoli částí těla kromě rukou. Bitva to byla velice napínavá. Hráli jsme na dva poločasy, ale výsledek se ztratil v dalších aktivitách. Po drezúře psů šli na scénu artisté. To jsme utvořili dva kruhy a každý si vyhlédl svého partnera ve druhém kruhu. Na povel se kruhy roztočily proti sobě a na písknutí se musely nalézt dvojice a jeden z dvojice musel vyskočit druhému na ramena. Rozehřátí se do šapito vlezli hadi. Každý roh tělocvičny obsadil jeden. Jako ocas mu visel šátek, nebo uzlovací lanko. Hadi se neměli rádi a každý chtěl tomu druhému ukousnout jeho ocas. Byly to zajímavé klíčky, které hadi předváděli. Ale stačila vždy chvíle, kdy všichni zůstali bez ocásků. Po náročném začátku následovala malá přestávka. Odpočinuti jsme se dali do dalších soutěží a her. Vyzkoušeli jsme žonglování s míčem, překážkovou dráhu, přetahování lanem a další soutěže. Čas nám pomalu utíkal a blížil se pomalu konec. A tak na úplný závěr jsme si to rozdali ve vybíjené s překážkami. To je naše již tradiční hra v tělocvičně. Při ní využijeme různé nářadí jako překážky, za které se můžeme schovat. A pak už záleží na každém jak se mu daří schovávat se za překážky a tím se uchránit před vybitím. Po poslední bitvě jsme spokojeni a unavení uklídili nářadí rozdali si paměti listy a zakončili naši další schůzku v tělocvičně.

Co se chystá

Březen

26.3. - 27.3. Expedice Apollo

Letos se opět vydáme na krátký víkend na Nový Hradec. Sraz je v Pátek 26.3. v 17 hodin u pošty na hlavním nádraží. S sebou si zabalte spacák, věci na spaní, přezůvky a páteční večeři. Na tuto akci budeme vybírat 50,-Kč. A dále to už je letošní novinka. Na druhou část této akce bychom chtěli pozvat vás rodiče. A proto udělejte si v sobotu 27.3. čas a poďte společně s vašimi dětmi na společnou vycházku. Sraz s vámi rodiči je v sobotu 27.3. v 10 hodin na konečné trolejbusu číslo 2 na Novém Hradci. S sebou si vezměte dobré oblečení, svačinu a ostatní dle uvážení. Společně se vydáme po stopách projektu Apollo, opečeme buřty, promítneme nějaké fotky a na závěr vás seznámíme s další činností našeho oddílu na zbytek školního roku. Určitě se zúčastněte. Více informací na webových stránkách)

Duben

23.-25.4. Svatojiřská výprava na hrad Grabštejn

V současné době stále jednáme o spaní na hradě. Držte nám ještě palce, aby tato akce dopadla. Jakmile budeme vědět více dáme všem vědět.

Květen

8.5. Závody světlušek a vlčat
21. - 23. 5. Májová výprava

Červen

4. - 6.6. Výprava s loděmi na Seč

O tomto vikendu se skuteční letní robinsonáda na skautské základně pardubických skautů na Seči. Letos se na Seč vydáme i s našimi loděmi. Vzhledem ke komplikované dopravě bychom chtěli poprosit vás rodiče o pomoc s její organizací.

Červenec

17. - 31.7. letní tábor

Takže konečně je vše domluveno a tak vám můžete oznámit konečný termín letošního tábora. Uskuteční se od 17.7. do 31.7. Letos se vydáme na tábor do Jizerských hor kousek od městečka Jindřichovice pod Smrkem. Přihlášky na tábor začneme rozdávat na společné výpravě v rámci akce Apollo. Tábor je určen pro všechny členy oddílu.

...a na závěr?

těšíme se s vámi se všemi na setkání na oddílových schůzkách a dalších oddílových podnicích.

Siggí, Pepek, Sova, a Zuzka